

most

Číslo 9/XIV

září 2007

Proti dobrovolnému daru

Malé, ale milé...

Po letošních horkých prázdninách a době dovolených přichází opět září a s ním i návrat našich žáků a studentů do škol. Každý, kdo chtěl, si mohl letos užít krásných letních dnů do sytosti. Měsíc září je tedy nejen návratem školáků do škol, ale i měsícem naší pouti a s ní spojené zahradní slavnosti. Svátek Povýšení svatého kříže (14.9.) je úmrtním dnem našeho hlavního patrona - sv. Alberta, patriarchy Jeruzalémského a hned po něm následuje den Panny Marie Bolestné, která je naší spolupatronkou. Možná si mnoho z nás neuvědomí, že v tomto roce konkrétně slavíme malé, ale milé jubileum. Přesně před dvaceti lety jsme prožívali Mariánský rok, jak jej vyhlásil papež Jan Pavel II. A právě v tomto roce byla podána žádost tehdejšímu apoštolskému administrátoru olomoucké arcidiecéze biskupovi Mons. Josefu Vranovi o ustanovení Panny Marie Bolestné naší spolupatronkou. Nebylo třeba dlouho čekat a ustanovující dekret, jehož text si můžeme i dnes přečíst na mramorové desce v boční lodi našeho kostela s datem 2. října 1987, přišel k nám. A je zvláštní, že právě ono ustanovení bylo asi posledním v životě biskupa Josefa Vraný, protože 30. listopadu 1987 v Olomouci zemřel. Slavnostního vyhlášení v našem kostele, kde měl být osobně přítomen, se tedy již nedožil.

Nicméně Panna Maria Bolestná se stala naší patronkou a my po dvaceti letech jí můžeme a máme děkovat za její přímluvy a ochranu nejen za těchto konkrétních

dvacet let jejího spolupatronování, ale za celých dva tisíce let mateřské péče o Církev svého Syna.

Během církevního roku slavíme řadu mariánských svátků, jsou tu mariánské slavnosti, mariánské soboty... Slyšíme, že to s mariánskou úctou církev přehání, ale není tomu tak. Stále platí slova jejího chvalozpěvu: Veliké věci na mě vykonal ten, který je mocný a jehož jméno je svaté. Jde o tyto veliké věci a jejich autora, kterým je Bůh. Panna Maria se stala jakýmsi čistým plátnem, díky kterému se mohl Bůh v Ježíši Kristu konkrétně zjevit. Asi jako v kině: k čemu nejlepší film, kdyby nebylo na co jej promítnout?

Ale pojďme zpět k věci: mnoho svátků, památek, sobot... tam všude jako bychom viděli Ženu oděnou sluncem s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy.

To je její biblický zjev a jistě působí krásně. Jenomže Písmo svaté ji představuje taky vedle Kristova kříže, trpící, zarmoucenou - ale ne hysterickou, zhroucenou a rezignovanou. Tento obraz Matky Boží a naší může vyvolat řadu otázek, ale dát i řadu poučení. Často se setkáváme s otázkou, proč je na světě zlo, nemoci,

nespravedlnost, křivdy a tak dále. Lidé hledají příčiny, nebo dělají, že je hledají, ale hned mají jasno: Kdyby byl Bůh, to by se určitě nestalo. Do této odpovědi bych vložil dvě slova, pak bude správná. Ta věta by měla znít: „*Kdyby byl V NAŠEM ŽIVOTĚ BŮH, to by se určitě nestalo.*“ Mnoha lidem se lidově otevírá nůž v kapse, když slyší slovo Bůh, kostel, církev, kněz. Při náhodné debatě kupodivu zjistíte, že v podstatě neví vůbec o co jde. To, co vědí jsou různé „moudrosti“ z medií. Může být v tomto životě přítomen Bůh, který ctí svobodu člověka a zde je nenáviděn? A tak pak se děje, co se děje. Druhou kapitolou jsou nemoci s otázkou podobnou: Jak mohu být nemocen, když věřím v Boha a když tedy onemocním a modlím se, proč mě Bůh neuzdraví? Tady jako bychom cítili jakési poroučení Pánu Bohu. Já v tebe věřím, já se modlím, tak musím jít životem jako po růžovém koberci. Jenomže takovou cestu k sobě Bůh nikomu neslíbil. Jsou nemoci dvou druhů. Ty jedny dopouští Bůh, aby se staly znamením jeho přítomnosti a všemohoucnosti skrze uzdravení. Je řada případů, kdy kolegium

(pokračování na str. 2)

neděle 16. září 2007

Slavnost Panny Marie Bolestné, spolupatronky našeho kostela

mše svaté v 6:30, 7:50, 10:00 a 17:00 hod.
adorace a svátostné požehnání v 16:30 hod.
farní festyn od 14:00 hod.

niedziela 30. września 2007

122 rocznica poświęcenia naszego kościoła parafialnego

msze święte o godz. 6:30, 7:50, 10:00 i 17:00
adoracja i błogosławieństwo sakramentalne o godz. 16:30

Generální oprava varhan

Jak jste si jistě všichni všimli, asi od poloviny července v našem kostele probíhá generální oprava varhan, hlavního chrámového hudebního nástroje. Opravu provádí varhanář, 42-letý DALIBOR LIPKA. Pan Lipka je katolík, pochází z Havířova, ale od založení rodiny bydlí v Krnově. Pracuje jako soukromý podnikatel a předmětem jeho činnosti je výroba, oprava a rekonstrukce píšťalových varhan. Pozor, tato profese nemá nic společného s elektronickými varhanami, tzv. keyboardy. Pan Lipka většinou pracuje sám, ale na některé práce si přibírá spolupracovníky nebo studenty na praxi. U velkých zakázek se varhanáři sdružují a každý dělá určitý úsek práce. Vyučil se jako truhlář a v roce 1984 nastoupil do tehdejšího státního podniku Varhany Krnov. V této firmě - která mezitím prošla několika změnami názvů či právní formy - vydržel až do roku 2000. Za těch asi 16 let dělal ve firmě vyrábějící varhany a jiné hudební nástroje téměř všechno. Nyní tuto firmu známe pod názvem Rieger-Kloss s.r.o. Po odchodu z firmy se pan Lipka již sedm let věnuje stavbě a opravám varhan nejen po celé

České republice, ale i v jiných evropských zemích. Jen namátkou: opravoval varhany v polském Zabru, Opolu, v mnoha kostelech olomoucké arcidiecéze, na Slovensku, ve španělském Madridu, Pamploně a Bilbau. Před několika lety stěhoval varhany od soukromé osoby v Bašce na rektorát katolické univerzity v Ružomberoku. Ročně pan Dalibor Lipka stihne tak 4 až 5 akcí. V Třinci je podruhé na opravě varhan, před několika roky opravoval varhany ve zdejší evangelické kostele. Nyní má dle jeho slov „nabráno“ tak na rok dopředu.

Co obsahuje taková generální oprava varhan, jakou máme zde v Třinci letos? Takže především vyčištění od prachu, jelikož poslední srovnatelná akce byla u nás dělána před 8 roky a od té doby se tam nasbíralo hodně prachu, dle slov pana Lipky je zde nadprůměrná prašnost. Dále se dělají drobné stavební úpravy varhan a překožení zásobníku vzduchu („měchů“), vyčištění a petrifikace varhan (likvidace hmyzu a hub), oprava hracího stolu, lifting, přeložení čerpadla vzduchu. Náklady na opravu třineckých varhan budou kolem

140 tisíc Kč. Dle slov pana Lipky náš zásobník vzduchu („měch“) nebyl nikdy předtím překožen (výměna kůže), jelikož je abnormálně velký a pro překožení se musí celý vytáhnout z nástroje ven. Aby se mohl vytáhnout ven, musel se dokonce ve varhanách z boku vyřezat otvor. Naše varhany jsou značky Rieger z Krnova (původní název byl Jägendorf), jejich originální opusové číslo je 20470 a pocházejí z 20. let minulého století. Mají 20 rejstříků a jejich hodnotu nelze přesně vyčíslit, ale kdyby si naše farnost chtěla nyní nechat vyrobit srovnatelné varhany, jejich pořizovací cena by se pohybovala mezi 4 až 5 miliony Kč.

Takže drazí farníci, tímto končím tento díl našeho ekonomického okénka o jedné z největších letošních hospodářských akcí v naší farnosti. Jen pro doplnění dodávám, že během srpna byly rovněž ukončeny práce související s ozvučením interiéru našeho kostela a myslím si, že nyní v kostele už slyší všichni - pokud chtějí „slyšet“...ale to je už jiná kapitola.

Marian Kozok

Malé, ale milé...

(pokračování ze str. 1)

lékařů může jen žasnout a říci: přirozeně nevysvětlitelné, - ale nicméně existující. Jsou ale další nemoci, které Bůh dopouští jako spoluúčast na utrpení a smrti svého Syna pro záchranu duší. A v tomto případě by uzdravení bylo asi něčím podobným tomu, kdyby Bůh Otec řekl na Kalvárii - a dost... a sňal svého Syna z kříže. Syna by zachránil, ale nás ne! A tak se tato forma nemoci stává určitým druhem bohoslužby na svém těle, ve vlastní bolesti a nemohoucnosti, kterou z lásky a s láskou obětují Bohu za spásu těch, kteří o něm nechťejí třeba ani slyšet, přestože vyšli z jeho ruky. Zářným příkladem tohoto hrdinství je papež Jan Pavel II. Nemoc je jistě těžkou věcí, ale jak často právě věřící zapomínají zprostředkovat nemocnému duchovní posilu v podobě svátosti Pomazání nemocných... Od kolika věřících (!!!) slyšíme - ale dejte pokoj, vždyť ještě neumírá, proč

jej strašit... Pán ustanovil svátosti pro strašení? Jaké je asi naše náboženské vzdělání a vědění?

A tak je tu právě Panna Maria Bolestná, aby skrze ni a na ní Bůh ukázal, že bolest, nemoc, zármutek, ztráta se neléčí vyčítáním Pánu Bohu, nadáváním, porovnáváním (ten umřel v devadesáti, ten ve dvaceti: jaká je to spravedlnost), útekem od Boha. Tyto bolesti se mohou léčit v Boží přítomnosti skrze zakotvení v Bohu a jeho milosti. O různé strasti jistě v době našeho putování nebude nouze. Bohužel, takový je svět po prvním hříchu i ve svém vytrvalém vzdoru vůči Bohu. Hněvem ale nic nevyčlení. A tak Panna Maria stojí pod křížem v zármutku, ale ne v zoufalství. Byl ponížen a uražen Bůh. V životě přichází leccos a právě tam Panna Maria Bolestná ukazuje cestu, ne hysterie, zoufalství, hněvu, klení ztráty víry, ale blízkosti Bohu a bezmezná důvěra v něj. Podívej se, jakou cestou se životem ubíráš,

protože jít ji můžeš jenom jednou. Jak velikou Matkou je Panna Maria v těchto časech, kde o různé bolesti není nouze, - ovšem rozumím Jí, i tomu, k čemu a ke Komu mě svým příkladem a přímluvou vede?

P. František

* * *

Rodina Neposkvrněné

Prosím členy Rodiny Neposkvrněné o nahlášení obětovaných dnů za celý rok 2007 do Duchovní kytice pro Sv. Otce. Nic nového, znáte to všichni z předešlých let. Jen vás prosím: napište na lísteček své jméno a počet darovaných dnů. Sejdeme-li se v kostele, dáte lísteček mně, jinak ho odevzdejte v zakřistii. Neodkládejte to, protože vše musím odeslat do 15. září, jinak by naše duchovní dárky do Říma nedošly včas a to by byla škoda. Za vaše oběti srdečně „Pán Bůh zaplat“.

Anna Kröhnová

Neboj se malé stáde, Otcí se zalíbilo dát vám království

Milí bratři a sestry v Kristu!

Uběhl zase nějaký čas a já se ozývám obohacen novými zážitky a zkušenostmi, o které bych se s vámi rád podělil.

Na začátek je asi potřeba napsat, že jsem letos v červnu zakončil dva roky své misijní praxe v bývalé Jugoslávii, kdy jsem doprovázel jednoho zkušeného staršího kněze a jednu paní, která má skoro 70 let a obětovala prakticky celý svůj život evangelizaci. Jak jsem se již zmínil ve svém posledním článku někdy v lednu tohoto roku, tento čas misíí byl pro mne jednou velkou školou života a sbíráním zkušeností. Měl jsem možnost spolu s nimi naslouchat různým lidem snad všech kategorií s velmi širokou škálou nejrůznějších problémů; mohl jsem být při tom, kdy se hledalo nějaké řešení ve skutečně svízelných životních situacích podle té „Boží perspektivy“; měl jsem možnost vidět na vlastní oči, jak Bůh doprovází i v dnešní době svým požehnáním a svojí mocí lidi, kteří někde pracují v misích, a tudíž vidět Boží přítomnost i v těch našich aktivitách. Toto všechno mi dalo jeden obrovský vklad pro moji budoucí práci v kněžské službě (dá-li Pán, a projdu závěrečnými pohovory, které mne čekají v květnu příští rok).

Moje příprava ke kněžství tedy začíná pomalu nabírat konkrétnější podobu. Pokud mne formátoři semináře, kde se připravuji ke kněžství, a kardinál Ruini, který je vikářem římské diecéze, při těchto závěrečných pohovorech připustí ke svěcení, tak bych na podzim 2008 měl mít jáhenské a na jaře 2009 pak kněžské svěcení.

To, o co se chci v tomto svém článku s vámi podělit, je jedna zkušenost, kterou jsem udělal o těchto prázdninách. Byl jsem totiž pomáhat 2 týdny panu faráři v Jemnici na jižní Moravě a týden předtím jednomu knězi, který je na misích v hlavním městě Švédska, ve Stockholmu. Každá z těchto zkušeností byla v něčem odlišná, ale i v něčem podobná: panu faráři z Jemnice jsem pomáhal s tím, co bylo potřeba, jak v jeho farním kostele, tak i v dalších pěti satelitních farnostech, které rovněž spadají pod jeho duchovní správu. Poznával jsem tak více z blízka realitu pohraničí, on mne seznamoval s různými problémy ať v oblasti pastorace či například v oblasti financí na různé opravy, které tam v současné době probíhají.

Zkušenost ze Švédska byla jiná v tom, že kněz - misionář, kterého jsem ten týden doprovázel, nemá svoji faru, žije v bytě, a náplní jeho pastorace je především evangelizace. Má sice také mše svaté, svatby a pohřby v katedrále pro španělsky mluvící věřící (tento kněz pochází z Chile), ale podstatou jeho aktivit je především osobní kontakt s lidmi: návštěva rodin či samotných starých lidí katolického vyznání, ale také evangelizace mezi nevěřícími.

Já jsem se nabídnul - pro tuto ač jen týdenní službu tomuto knězi - také proto, abych se podíval, jak se provádí tento typ pastorace zaměřenou na evangelizaci, protože právě toto by mohlo být jednou náplní mé práce.

Mohl jsem tedy vidět z blízka dvě různé služby ve dvou odlišných prostředích, které však mají jeden společný jev: i když lidé ještě přijdou do kostela, jejich počet se snižuje. Sekularizace postupuje poměrně rychle v celé Evropě. Mnozí lidé, kteří dříve do kostela chodili, dnes už přijdou třeba jen na půlnoční, a někteří nepřijdou vůbec. Stále více lidí se nechává přesvědčit, že člověk může najít své štěstí v penězích, ve skvělé fyzické kondici či v důležitém společenském postavení. Toto je však jeden veliký podvod médií (obzvláště televize!), které se nám snaží vnutit toto přesvědčení. Je pravdou, že zdraví je velmi důležité, že peníze jsou potřebné, ale na nich není závislé štěstí člověka. Já jsem se za těch 7 let, co jsem mimo území ČR, setkal s lidmi, kteří měli velmi málo peněz, a přesto byli šťastní. Poznal jsem lidi, kteří nesli svůj těžký kříž nemoci (mezi nimi bylo i mnoho mladých lidí), a přesto jsem vnímal, že tyto lidé byli vnitřně spokojeni, vyrovnaní, ...v hloubi srdce šťastní. Setkal jsem se s těmi, kteří byli těmi posledními ve společnosti, mnohými lidmi opovrhovaní, a tito lidé přesto byli skutečně šťastní. Jak je to možné? Na čem tedy záleží existenciální štěstí člověka? Myslím, že to jedinečně vystihuje sv. Augustin, když píše: „Stvořil jsi nás pro sebe, Bože, a neklidné je srdce člověka dokud nespočine v Tobě.“ Sv. Augustin, když psal tuto větu, určitě nemyslel jen na to, co bude až po smrti, ale na to, co už žijeme teď tady na zemi. Papež Benedikt XVI ve své nové knize *Ježíš z Nazareta* znovu opakuje učení Církve, když říká, že **Boží království** není nějaké místo na obloze či nad mraky, ale je to **stav naší duše**. Když člověk zemře, jeho duše přejde jen do jiné formy života, ale v tom stavu, v jakém žila.

Vrátím se zpět k tématu sekularizace. To, že dnes už mnozí lidé nepřijdou do kostela, je jenom potvrzením toho, že tito lidé asi nikdy neměli nějakou hlubší zkušenost s Bohem, a jelikož už dnes žijí zcela pohanským způsobem života, je možná lépe, že už do kostela nechodí, protože už více nejsou těmi, kdo by ukazovali druhým perspektivu věčného života. Pro Církev dneška je to určitě dobře, protože tím více bude moci opět plnit úlohu, ke které ji povolal Ježíš Kristus na počátku: být světlem, kvasem a solí. Není potřeba, aby v polévce bylo mnoho soli; není potřeba, aby v mouce bylo mnoho kvasu, ale je potřeba, aby kvas a sůl skutečně plnili svoji funkci tak, jak mají. Křesťanů nemusí být ve světě mnoho, ale je potřeba, aby byli skutečnými křesťany i v dnešní době, tzn. aby se nepřizpůsobovali dnešnímu pohan-

skému myšlení, světu, kde pro Boha není místo, ale aby vydali svědectví o Boží lásce a o tom, že Ježíš Kristus skutečně vstal z mrtvých.

Možná si někdo z vás řekne: „Stojí mi to ale za to v dnešní době, toužit po tom být skutečným křesťanem, a tím jít ‚proti proudu‘ dnešního světa?“ Já jsem přesvědčen, že TO STOJÍ ZA TO! Lukášovo evangelium zachycuje Ježíšova slova, která zní takto: **„Neboj se malé stáde, Otcí se zalíbilo dát vám království.“** Co znamená ono „království“? To je Boží láska, Boží odpuštění, Boží nepohoršení se nad našimi hříchy, Boží přítomnost a požehnání v našem životě, i když plném různých problémů a těžkostí, ve kterých ale člověk dostává Boží pokoj, který svět nemůže nikdy dát! Toto je úplně něco jiného než to, co zakoušejí lidé, kteří žijí v otroctví hříchu, který rodí jen prázdnotu, frustraci, strach, nenávisť, pohrdání a odloučenost od Boha. A tak si myslím, že toužit po tom být skutečným křesťanem, opravdu stojí za to, protože teprve přítomností Boha v našem životě, dostávají všechny věci a události své naplnění, řád a svůj smysl, a člověk má možnost objevit v Bohu svého nebeského Otce, který miluje svoje „děti“! Teprve tehdy člověk odkryje a zakusí to skutečně pravé existenciální štěstí.

Zdeněk Gibiec

8. Farní zahradní slavnost 2007

Zveme všechny farníky na již 8. Farní zahradní slavnost 2007, neboli na Farní festyn. Letos se bude konat v den farní pouti - odpustu, v neděli 16. září 2007 od 14.00 na farní zahradě. Věříme, že si mnoho z vás najde čas a cestu na farní zahradu a počasí nám bude přát. Určitě nám dáte za pravdu, že k příjemnému posezení s přáteli a blízkými u kávy nebo čaje patří i něco dobrého k zakousnutí - koláček, zákusek apod. Proto se jako každým rokem obrácíme na všechny, kteří umí a chtějí tyto dobroty vyrobit, aby nám, organizátorům farní slavnosti pomohli tím, že napečou a donesou své výrobky do salky na faru v sobotu 15. září odpoledne mezi 16. a 17. hodinou nebo přímo v neděli 16. září od 13. do 14. hodiny. V této souvislosti se na vás obrácíme s prosbou: pokud by někdo byl ochotný přiložit ruku k dílu, ať se prosím přihlásí v neděli Domečku u kostela. Jedná se o pomoc při přípravě akce (svoz, rozestavení a odvoz lavic, postavení stánků). Uvítali bychom rovněž i případnou pomoc v bufetu.

Organizátoři

Poutní místo Medžugorje – místo Boží přítomnosti

Naše pouť do Medžugorje začala v pondělí dne 6. srpna 2007. Po úspěšném naložení poutníků a batožin do autobusů (v tomto roce jely celkem čtyři autobusy) jsme vyrazili směr Medžugorje. Cesta proběhla bez komplikací a tak jsme si mohli užívat krásného brzkého rána u letoviska Brela. Pláž jsme okupovali celkem brzy jak na zdejší poměry. Moře bylo klidné, slané a nikdo se neutopil. A tak večerní dojezd do Medžugorje byl pro všechny velkou radostí a úlevou. Poutníci byli ubytováni v poutním domě VERITÉ a okolních penzioncích, mladí celkem slušně zaplnili stanové pole v blízkosti poutního domu. Opisovat den po dni naší poutě - tak to by bylo na docela slušný článek, takže se pokusím krátce shrnout nejdůležitější momenty naší pouti.

Setkání s paní Olgou Merkovičovou bylo pro nás připomenutím si celé historie zjevení v Medžugorji.

Návštěva oázy pokoje (místa, kde se uzdravují drogově závislí) a svědectví mladých, uzdravených lidí tělesně i duševně, ve kterých si každý z nás mohl najít něco i pro svůj život.

Výšlap na horu Podbrdo při modlitbě svatého růžence - místo bližšího setkání se s Marií.

Křížová cesta s Pánem Ježíšem na horu Križevac a oslava jeho zmrtvýchvstání na jejím vrcholku.

Návštěva Otce Zofka, františkána a velkého ctitele Panny Marie. Jeho slovo, modlitba a společné zasvěcení se Panně Marii bylo pro mnohé z nás jako pramen živé vody.

Byli jsme ohromeni svědectvím Patrika a Nancy. Američtí milionáři, rodina, která si žila v materiálním dostatku, ale jejich životy byly prázdné, bez Boha. Až poselství Panny

Marie z Medžugorje změnilo jejich srdce. Všechno prodali a jako dík Panně Marii postavili repliku hradu svaté Terézie z Avily v blízkosti oázy pokoje. Zajímavostí je, že v hradní kapliče je vystavena socha Pražského Jezulátka dovezena z Ameriky.

Navštívili jsme sestru Halinku (pochází z Jablunkova) z řádu sester Královny pokoje. Přiblížila nám komunitu řádu, provedla nás částí kláštera a dala svědectví víry a lásky v Pána Ježíše a Marii.

Samozřejmě byl čas k meditaci u večerních adorací a každý den byla slavena mše svatá. Mimořádné zjevení Panny Marie na hoře Podbrdo mělo dvě zcela odlišné tváře. Z jedné strany skvělá atmosféra společné modlitby a pro ty, kdo byli blízko místa zjevení to byl skutečně silný duchovní zážitek. Poutníci, kteří neměli to štěstí „být blízko u toho“ a postávali v uličkách pod

horou, měli však úplně jiné zážitky. Neukázněnost některých poutníků zvláště italských, projíždějící a netrpěliví taxikáři, kteří doprovázeli celé zjevení klaksony a pokřiky. Jelikož jsem osobně neměl to štěstí být u toho, vracel jsem se z Podbrda s pocitem radosti a zároveň se strachem, jak daleko bude ta nenasyčenost a bezohlednost některých lidí pokračovat.

Volné chvíle jsme věnovali koupání v Kravických vodopádech nebo v moři u letoviska Gradac či Drvenik. Výlet lodí na ostrov Hvar byl pěknou tečkou za celou poutí, kterou tak obětavě a se srdcem připravil pan Stanislav Franek. Jemu patří obrovský dík a stejně tak všem poutníkům za ukázněnost, dochvilnost a trpělivost. A za rok možná nashledanou !!!

Ing. Wiesław Wania

Pielgrzymka do Medžugorii 2007

„Gospa Majka moja, kralica mira“ tym oto śpiewem przywitała nas Medžugorja, miejsce w którym Matka Boska przychodzi do nas, by przez swoje orędzia pokazywać nam drogę do zbawienia, do życia wiecznego, do syna swego Jezusa Chrystusa.

„Dzieci moje, jestem radosna, że jesteście tutaj. Kocham Was i błogosławię Wam.“ a następnie w ciszy modliła się za księży. Za ich świętość. „Módlcie się za waszych księży“

Tak przemówiła do nas pielgrzymów i do całego świata poprzez wizjonarza Iwana w czasie naszej obecności. Maryja prosi nas o szacunek wobec księży i o modlitwę za nich, bo bez nich nie byłoby eucharystii, sakramentów i kościoła.

„Bądź pozdrowiona Matko Chrystusowa, witamy Cię. Bądź pozdrowiony Jezusie w najświętszym sakramencie.“ - adoracje wieczorne były dla nas oazą pokoju. Wierzmy, że spokój w naszych sercach

pozostanie jak najdłużej. Chcemy o Panie, żebyś nie był w naszych sercach gdzieś na dnie, ale żeby Twoja łaska, Twoja obecność napelniła nasze życia, nasze umysły i odnowiła nasze rodziny.

Nocą, kiedy miasto układa się do snu pod gwiazdzistym niebem, patrzę na górę Podbrdo (góra objawień). Miejsce, które zmieniło i ciągle zmienia oblicze miasta, ziemi i świata. Matka najświętsza, która przychodzi do nas daje nam pięć kamieni. Są one kamieniami węgielnymi naszej wiary prowadzącymi do zbawienia poprzez Chrystusa oraz kamieniami do zwalczania złego ducha.

Pierwszym z nich jest **Modlitwa różańca świętego - modlitwa sercem**. Rozważając tajemnice różańca świętego przeżywamy znów razem drogę Chrystusa i Maryji na ziemi. Jesteśmy zapraszani od nowa, każdy dzień, każdą minutę do ich naśladowania.

Drugim kamieniem to **Eucharystia** -

spotkanie z żywym Bogiem, który był, jest i będzie. Tam w tabernakulum (w najświętszym sakramencie) poznajemy jego siłę i moc uzdrowienia naszych serc. On zaprasza nas do stołu Pańskiego i do adoracji.

Pismo Święte - oto trzeci kamień nam dany. Słowo Boże w każdym domu. Czytajmy Pismo Święte i uczmy się naśladować Boga Chrystusa. Niech ono stanie się dla nas fundamentem każdego dnia.

Czwartym kamieniem to **post**. Maryja zachęca nas do poszczenia dwa razy w tygodniu (środa i piątek). Przez post w sercach ludzi posila się ziarenka pokoju i radości. Uczmy się przyjmować i stosować post w naszym życiu.

Ostatnim piątym kamieniem jest **sakrament pokuty** raz w miesiącu. Spowiedź święta - fantastyczne spotkanie z żywym Bogiem. Miejsce nowych początków, przebaczenia i pokory. O Medžugorji mówi się, że

(pokraczování na str. 5)

TŘINEČTÍ V TÁBOŘE

Milí farníci,

od 13.8. do 19.8. se konalo setkání mladých v Táboře - Klokotech, jehož jsem se ještě s několika mladými z naší farnosti zúčastnil. Pro většinu z nich to byl jedinečný a nezapomenutelný zážitek, o který se s vámi alespoň v několika větách chci podělit. Já sám jsem se z pestré nabídky programu účastnil především hlavních akcí, ostatní aktivity jsem většinou nestíhal, neboť v tomto čase jsem zpovídal, či uděloval novokněžské požehnání se svými spolubratry novokněžími.

Ze setkání si odnáším velké povzbuzení, především z touhy těchto mladých lidí po upřímném a hlubokém životě s Bohem. Na nás teď je, abychom tento oheň, který Bůh v nich zapálil, neuhasili, nýbrž dovedli stále více rozněcovat. Náš život prostoupený Božím ohněm promlouvá k těmto mladým lidem více než tisíc slov. Dnešní doba potřebuje živé svědky živé víry. Proto se nebojme toužit po svatosti! O zbytek se postará náš Bůh.

Kaplan Roman

Katka: Byla jsem na celostátním setkání mládeže v Táboře a takový zážitek bych přála úplně každému z vás. Nic tak silného jsem ještě nezažila. Do Tábora se sjelo na šest tisíc mladých lidí ze všech koutů naší republiky. Hned první den jsme se sešli v Klokotech na večerní mši svaté. Byla jsem úplně zmatená z té skvělé atmosféry. Na tom místě bylo něco zvláštního. Obrovská energie, cítila jsem tam přítomnost Pána Boha mnohem víc než kdekoli jinde. Podobný pocit jsem zažívala

celý týden, ještě více se posílil poslední večer. Měli jsme společnou Vigílii. Když vidí člověk hořet šest tisíc zapálených svíček, nenechá ho to chladným. Byl to nádherný pohled. Všem okolo zářily oči. Je to nepopsatelný pocit, tohle si musí každý zažít sám. Touto cestou bych také chtěla poděkovat paní, která nám přispěla na cestu. Pán Bůh zaplať.

Ludmila: Do Tábora na celostátní setkání mládeže jsem se velmi těšila. Nejen na své přátele, ale i na nové, které tam poznám. Cesta vlakem uběhla docela rychle. Ubytovali jsme se a večer se zúčastnili, jako všichni ostatní, večerního zahájení. Docela nás překvapilo, kolik se mladých lidí do Tábora sjelo. V následujících dnech jsme se účastnili ranních modliteb tancem, zpěvem, rozjímáním... Odpoledne nás čekaly zajímavé workshopy a opět večerní program v Klokotech či mše svatá. Z celé akce mám velice dobrý pocit. Přiblížila jsem se Bohu a prohloubila svou víru k němu. Poznala jsem nové přátele a cítila, že to nebylo zbytečné, a že nás Bůh všechny volá k sobě a dává nám svou lásku.

Klára: Cesta vlakem byla dlouhá, ale úsměv na tváři nechyběl žádnému účastníkovi téhle mega akce! Ve vzduchu bylo cítit vzrušení, všichni byli plní očekávání. Já osobně jsem se velmi těšila na setkání s dalšími věřícími křesťany.

Každý den setkání začínal po snídání ranní modlitbou a po ní jsme se dozvěděli příslušné téma pro daný den. Např. středa se nesla v duchu „Na cestě modlitby s Pannou Marií“. Středa byla vůbec významným dnem, protože se večer

uskutečnil koncert pro Haiti. Musím přiznat, že jsem měla dobrý pocit, když jsem běžela k pokladničce s pár drobnými penízky. Uvědomila jsem si jedno - i já jsem přispěla na tuto chudou zemi a i jí patří kousek mého srdíčka... Na koncertě také vystoupila velmi milá, skromná a silně věřící zpěvačka Rebecca St. James. Její písně byly opravdu nádherné a cítila jsem v nich plno naděje, lásky a také víry!

Co ještě mě zaujalo na CSM? No samozřejmě tam nesměly chybět mé oblíbené workshopy. Přestože jsem byla jen na dvou, tak jsem měla skvělý pocit a hlavně mě zaujal varhanní koncert Jakuba Janšty! Varhanní hudba je úžasná!

Na závěr bych chtěla vzkázat něco všem mladým křesťanům - nebojte se účastnit takových akcí, má to smysl! Pociťte, že někam a Někomu patříte je nádherný a Bůh je to nejlepší co máme...!

* * *

Pozvánka na Vinobraní

Místní organizace KDU - ČSL v Třinci srdečně zve všechny na "Vinobraní" aneb "Setkání přátel dobrého vína". Akce se uskuteční v sobotu 6. října 2007 od 19:00 hodin v sálu Rybárny v Třinci (pod kostelem). Vstupenky je možné zakoupit každou neděli v Domečku u kostela do 30.9.2006 nebo objednat na tel. 558 997 794. V ceně vstupenky, která stojí 180 Kč, je zahrnuta večeře.

Pielgrzymka do Medzugorii 2007

(pokračování ze str. 4)

jest ono miejscem, gdzie liczba ludzi przystępujących do tego sakramentu jest najwyższa na świecie. Przez spowiedź świętą staje się człowiek bardziej świadomy tego, co dzieje się wokół niego. Kto kocha Boga pragnie mieć czystą duszę i serce.

Przeżywanie obecności Chrystusa i Maryji w Medzugorii dało nam duże zadanie i odpowiedzialność. Odnowa rodziny - to uzdrowienie świata. Modlić się, pościć i przyjmować Chrystusa to czynić świat lepszym. Panie, dopomóż nam wszystkim pielgrzymom do świadectwa wiary w naszych domach, w pracy, w szkole i w naszej wspólnocie parafialnej.

Ing. Wiesław Wania

Malá schola na Salajce

Jako každoročně se i letos konal letní tábor Malé scholy. Tentokrát jsme se rozhodli strávit společně týden prázdnin na nám všem důvěrně známém místě - tedy v Horní Lomné, Salajce.

V pondělí 23. července jsme ráno nasedli na autobusovém stanovišti v Trinci do autobusu, zamávali rodičům a plni radostného očekávání vyrazili směr Horní Lomná. Ještě před polednem jsme se stihli ubytovat a pak už hurá vstříc našemu „prázdninovému dobrodružství“.

Jen těžko se dá popsat, co vše jsme podnikli a prožili (a díky Pánu Bohu ve zdraví přežili), každopádně jako na každém správném táboře nechyběly různé hry, večer u táboráku, koupání (a to jak v potoce tak v bazénu), stezka odvahy atd. Počasí nám přálo a tak samozřejmě nechyběl ani celodenní výlet. Všechny 23 našich „táborníků“ se vydalo pěšky z Dolní Lomné do Mostů u Jablunkova. Cílem našeho výletu byla známá turistická atrakce nejen pro děti - bobová dráha. Motivace tedy byla velká a tak i ti nejmenší zapomněli na svou oblíbenou větu - „Mě bolí nožičky.“ - a s radostným očekáváním vyrazili „plnou parou vpřed“. Dopoledne v Mostech jsme si opravdu užili a na zpáteční cestě (tu jsme ale absolvovali už vlakem) jsme se v Dolní Lomné stihli ještě vykoupat v potoce. Prožili jsme spolu zkrátka další krásný den a poděkovat Pánu Bohu za něj jsme měli možnost hned

večer při mši svaté. A právě na tomto místě máme možnost se s vámi, čtenáři MOSTu, podělit o další krásné „táborové zážitky“ (pokud se to vůbec dá takto nazvat). Asi už všichni víte, že tábory, které organizujeme pro „naše děti“ se poněkud liší od těch ostatních, kde máte možnost své děti posílat, a to hlavně tím, že všichni společně tvoříme jedno společenství a snažíme se prožívat naše akce (tedy nejen letní tábory) co nejintenzivněji s Kristem, učíme se společně kráčet za Ním a tak kromě ranní a večerní společné modlitby se někdy setkáváme na adoraci a vrcholem každého dne je pak mše svatá. Pravděpodobně je teď zbytečné se tady rozepisovat, co pro nás mše svatá znamená, ale věřte, že všechny děti (a samo-

zřejmě nejen ony) se na mši svaté s neskrývaným nadšením a radostí připravují (což např. zahrnuje výběr a zkoušku písniček, rozdělení služeb během liturgie, vhodný oděv a v neposlední řadě také přípravu svého srdce na setkání s Kristem, takže v případě potřeby i svátost smíření), protože už i oni ve svém věku ví, že setkání s Kristem v eucharistii je tím nejkrásnějším a nejvzácnějším setkáním člověka s Bohem. A právě v tomto jsou nám dospělým mnohé děti vzorem a obohacují ony nás. Na druhé straně bychom ale chtěli zdůraznit, že nejde o to, abychom se od rána do večera modlili a celý den trávil

v kapli či kostele, ale pro nás život s Bohem znamená svěřit Mu do rukou minulost (to, co se během dne událo, a to nejen to dobré, ale i to, co jsme udělali třeba špatně), přítomnost (to, co právě s dětmi prožíváme) a taky budoucnost (tedy to, co bychom třeba zítra rádi podnikli nebo to, abychom se ve zdraví šťastně vrátili domů ke svým rodinám atd.). A k tomu nám postačí třeba jen pár minut společně strávených na kolenou.

A co se týče našeho letošního tábora v Horní Lomné - můžeme s radostí konstatovat, že přestože věkový rozdíl dětí byl značný, bylo nám spolu moc dobře a užili jsme si spoustu legrace. Zkrátka prožili jsme společně překrásný týden a už se zase těšíme na nějaký ten další pobyt na Salajce.

Na závěr bychom chtěli ještě poděkovat Otci Janu Mazurovi, který byl po celou tu dobu s námi, za jeho trpělivost, za společně prožité mše svaté a také v neposlední řadě za to, že i přesto, že v té době už byl ustanoven farářem v Ostravě - Třebovicích, si dokázal najít čas, zajistil si za sebe náhradu a strávil s námi celý týden v Lomné.

Náš dík také patří i Otci Edwardovi, který nás jako vždy vlídně a s otevřenou náručí přijal na Salajce a poskytl nám na své faře útočiště. Děkujeme také našim kněžím: Otci Františkovi za to, že na nás pamatoval ve svých modlitbách a Otci Romanovi, který nás i přesto, že se zrovna v Trinci „zabydloval“ a seznamoval s novou farností, na táboře navštívil a strávil s námi krásný večer. Rádi bychom rovněž vyslovili upřímné P. Bůh zaplať všem, kteří nám pomáhali s organizováním našeho tábora (např. za odvoz batohů, za práci našich vedoucích, ...) a za všechny modlitby, kterými jste nás provázeli.

B a J

Děti, přidejte se k Malé schole!

První zkouška „Malé scholy“ se bude konat ve čtvrtek 6.9. v 15:30 hod. v sálce na faře. Scházet se budeme opět každý čtvrtek od 15:30 do 16:30 hod. Zveme všechny „staré“ i nové zpěváky. Těšíme se na vás.

B a J

BIBLICKÝ KVIZ

1. Ve kterém městě uzdravil Eliša pramen s hořkou vodou? (2 Král 2,18-21)
2. Jak se jmenovala řeka, ve které byl pokřtěn Ježíš? (Mar 1,9)
3. U kterého potoka pobýval Eliáš, když byl v zemi hlad? (1 Král 17,5)
4. Ze kterého města povolala Debora Baráka a vyzvala ho, aby se dal do boje? (Soud 4,6)
5. Kde byl pochován král Saul a jeho synové? (1 Par 10,12)
6. Ze kterého města pocházel král Saul? (1 Sam 10,26)
7. Ve které zemi se narodil Abram (Abrahám)? (1 Moj 11,31)
8. U které brány sedával chromý od narození – později uzdravený Petrem? (Sk 3,2)
9. Odkud přišli do Korintu manželé Priska a Akvila? (Sk 18,2)
10. Na kterém ostrově kousla apoštola Pavla do ruky zmije? (Sk 28,1)
11. Ve kterém městě se postila i zvířata? (Jon 3,7)
12. Kde neslo dvanáct býků moře? (1 Král 7,23-25)
13. Odkud táhly krávy a s jakým nákladem vůz po cestě, kudy nikdy předtím nejely, neměly kočího a přece nezabloudily? (1 Sam 6,7-12)
14. Na které stavbě nebylo slyšet zvuk žádného železného nástroje? (1 Král 6,7)
15. Ve kterém městě svázali Pavla dvěma řetězy? (Sk 21,30-33)
16. Pod jakým stromem seděla Debóra, když soudila Izraelce? (Soud 4,5)
17. Ve kterém městě stála oslí hlava 80 šekelů (cca 90 dkg) stříbra a čtvrtka dížky holubího trusu 5 šekelů (cca 6 dkg) stříbra? (2 Král 6,25)
18. Odkud a kam bylo odneseno 70 useknutých hlav a komu patřily? (2 Král 10,1-11)
19. Kde byly spáleny knihy za 50 000 stříbrných? (Sk 19,1.19)
20. Ve kterém městě se zřítily hradby na 27 000 bojovníků? (1 Král 20,30)

Drugi dzień XV Pielgrzymki Autokarowej do Częstochowy - Lipnica Murowana

W drugim dniu XV Pielgrzymki Autokarowej Zaolzie - Jasna Góra wcześniej rano wyruszyliśmy z Częstochowy w podróż do Lipnicy Murowanej. Zaraz na peryferiach Częstochowy, przy miejskim cmentarzu, mieliśmy nieoczekiwany postój. Patrol drogowy zatrzymuje nasze autokary, które poddaje dokładnej kontroli. Dzięki Panu Bogu, po godzinnym postoju możemy ruszać w dalszą drogę. Koło południa dojeżdżamy do Lipnicy Murowanej. Po przywitaniu się z miejscowym księdzem proboszczem Zbigniewem Krasem udajemy się do kościoła św. Szymona, gdzie bierzemy udział w mszy świętej, którą odprawił ks. Stanisław Jochymek wraz z O. Jiřim Šolcem z Hostýna (duchowym przewodnikiem pielgrzymki rowerowej do Częstochowy). Na zakończenie mszy św. ks. Stanisław zwrócił się do wszystkich obecnych słowami: „Jesteśmy w kościele św. Szymona z Lipnicy, którego zwłaszcza w chorobach lub innych nieszczęściach wzywamy a tutaj możemy go bliżej poznać. A więc wzywamy wszystkich świętych, oni są już u Pana Boga, oni bardzo wiele nam mogą wyprosić.”

Później miejscowy proboszcz opowiadał nam bardzo ciekawie o tutejszym patronie - św. Szymonie z Lipnicy: „Szymon z Lipnicy, chociaż żył w XV wieku, pozostaje bliski również dziś przez przykład swojego życia i swoje wstawiennictwo u Boga, żywo doświadczane przez wiernych także na początku XXI wieku.

Przez całe swoje życie zakonne był mocno związany z Krakowem oraz społecznością akademicką, dlatego stał się ich patronem. Na jego kazania przychodził nie tylko prosty lud, ale także studenci. Do tego stopnia ceniono jego nauczanie, że mianowano go kaznodzieją królewskim, który głosił kazania nawet przed królem Kazimierzem Jagiełłą i dostojnikami państwa. Jest szczególnym orędownikiem matek w błogosławionym stanie. Był i jest również czczony jako ten, który uprasza zdrowie ciężko i nieuleczalnie chorym. Szymon wstawia się u Boga, ale także swoim świętobliwym życiem ukazuje drogę realizacji powołania do świętości. Swoim przykładem uczy nas, że świętość życia zdobywa się poprzez codzienną wierność swojemu powołaniu oraz cierpliwe i wytrwale wypełnianie obowiązków stanu życia. Tym samym uczy, że nie ma świętości bez współpracy z łaską Bożą, bez trudu i codziennego zmagania się z ludzką słabością. Pozostaje wzorem pracowitości oraz poważnego i odpowiedzialnego podejścia do obowiązków dnia codziennego. Uczy, nie tylko osoby zakonne, umiejętnego łączenia kontemplacji z aktywnością życiową. Pokazuje, jak ważne są w życiu człowieka wierzącego cisza i skupienie, by odnaleźć samego siebie, pielęgnować ducha modlitwy a tym samym umacniać wiarę i żyć w bliskiej zażyłości z Chrystusem i Jego Najświętszą Matką. Jest wzorem gorliwego życia idealami św.

Franciszka z Asyżu, które to ideały i dzisiaj są nadal aktualne i poszukiwane, gdyż dzisiejszy człowiek tak bardzo potrzebuje przykładów głębokiej wiary, braterstwa między ludźmi i z otaczającą przyrodą, pokoju, pokornego czynienia dobra i poświęcenia dla innych, zwłaszcza dla chorych i opuszczonych. Święty Szymon pokazuje nam, że w każdej epoce i sytuacji można w pełni żyć Chrystusową Ewangelią i być skutecznym świadkiem Zmartwychwstałego Pana oraz głosicielem Dobrej Nowiny o zbawieniu. Jest świętym całego Kościoła. Modlitwa i nauka, pobożność i uczciwość, pokora i pracowitość, nauczanie i poświęcenie dla innych sprawiły, że choć żył krótko to pięknie. Umarł w opinii świętości. Wielu doznało i doznaje Bożej pomocy za jego przyczyną. Dnia 24 lutego 1685 roku Szymon z Lipnicy został beatyfikowany przez papieża Innocentego XI, którego osobiście o to prosił król Jan III Sobieski, po zwycięstwie pod Wiedniem. Natomiast już 40 lat wcześniej, król Władysław IV przekonany, że zwycięstwo nad armią turecką pod Chocimiem, odniesione zostało za przyczyną Szymona, polecił wojewodzie krakowskiemu Stanisławowi Lubomirskiemu postawić w Lipnicy Murowanej kościół ku czci Szymona. W 322 lata później, 3 czerwca 2007 roku w Rzymie aktu kanonizacji dokonał papież Benedykt XVI. Święty Szymon, patron Lipnicy i Krakowa, wielki czciciel Maryi, stał się teraz przykładem człowieka z gorliwością głoszącego Słowo Boże i jemu posłusznego. Stał się przykładem ucznia, naśladowcy całego Jezusa - Sługę z Wieczernika, dla całego Kościoła powszechnego, dla wszystkich, a szczególnie dla młodych ludzi.”

Miejscowy proboszcz opowiadał również bardzo ciekawie o różnych cudach i uzdrowieniach, które miały miejsce w czasie jego posługi kapłańskiej w Lipnicy Murowanej. Oprowadził naszych pielgrzymów niedawno otwartym szlakiem polskiego świętego w jego rodzinnej miejscowości. Pielgrzymi podążali ścieżkami, którymi chodził św. Szymon. Na trasie był kościół św. Szymona, zbudowany na gruzach jego domku rodzinnego, kościół św. Andrzeja z chrzcielnicą, przy której św. Szymon był chrzczony i z figurą Madonny, przed którą zawsze się modlił. Na szlaku był też kościół św. Leonarda, do którego przychodził jako mały chłopiec. Na lipnickim rynku stoi pomnik św. Szymona z roku 1913, który zafundowali wdzięczni mieszkańcy. W tym miejscu św. Szymon zamiast sprzedawać pieczywo z ojcowskiej piekarni, rozdawał je biednym. Poznaliśmy także izbę regionalną, która stoi w miejscu, gdzie znajdowała się parafialna szkoła, w której uczył się przyszły święty. Tutaj też mogliśmy zakupić wiele różnych pamiątek związanych z postacią św. Szymona. Ksiądz Zbigniew Kras napisał także parę książek o patronie Lipnicy. Widzieliśmy wielki zapal i zaangażowanie miejscowego proboszcza przekazywaniem nam tylu

ciekawych informacji. Z wielkim żalem trzeba było pożegnać milego Gospodarza i udać się w powrotną drogę.

Mieliśmy za co dziękować Panu Bogu. Nie tylko że pogoda dopisała i że szczęśliwie, chociaż z wielkim opóźnieniem dotarliśmy do naszych domów, ale także że mogliśmy spędzić te dwa dni w otoczeniu przyjaźni i zrozumienia, że mogliśmy pogłębić naszą duchowość. Przede wszystkim jednak dziękowaliśmy Bogu za przeżycia w czasie nocnej adoracji przed obrazem Czarnej Madonny w kaplicy jasnogórskiej w Częstochowie oraz za przyjazd do Lipnicy Murowanej, gdzie mogliśmy poznać głębiej osobowość św. Szymona, do którego możemy się zwracać w naszych potrzebach. Ksiądz Jochymek określał, byśmy zwracali uwagę na wybór naszych przyjaciół nie zapominając o naszych przyjaciółach spośród świętych, którzy nam mogą pomóc w drodze do Boga. Warto by więcej naszych parafian mogło zobaczyć Lipnicę Murowaną i być zachwyconym nie tylko krajobrazem, historią, pięknem kościołów, ale także postacią św. Szymona z Lipnicy. Papież Benedykt XVI w czasie kononizacji podkreślił znaczenie wyboru Szymona: „...Chociaż żył w odległych czasach, ale właśnie dziś jest dany kościołowi jako aktualny wzór chrześcijanina, który zainspirowany duchem Ewangelii gotów jest oddać życie za braci. Tak też przepelniony miłosierną miłością, którą czerpał z Eucharystii, nie ociążał się z niesieniem pomocy chorym, dotkniętym zarazą, która i jego doprowadziła do śmierci. Dziś w sposób szczególny zawieramy jego opiece tych, którzy cierpią z powodu ubóstwa, choroby, osamotnienia i niesprawiedliwości społecznej...”

Modlitwa do św. Szymona:

„Jestem w drodze, szukam i pytam, walczę i błędzę, czasami upadam. Więć proszę Ciebie, głosicielu i świadku Jezusa, bym wzywał Tego, co życie za nas dał, Prawdę dla nas był i miłością obdarował pierwszy. Proszę dla siebie o Twoją pokorę, franciszkańską dobroć serca i zapal, by być jak Ty człowiekiem ludzkim i Bożym zarazem. Amen.”

Irena Szymonikowa

* * *

SPROSTOWANIE

W sierpniowym numerze MOSTu doszło do pomyłki w tytule artykułu pani Szymonikowej. Prawidłowy tytuł "Pielgrzymka Zaolzie - Jasna Góra" został zastąpiony tytułem z lipcowego numeru "Spotkanie seniorów..." Autorkę artykułu i szanownych Czytelników przepraszamy

Redakcja

Nedělní a sváteční liturgie v září

22. neděle v mezidobí (2.9.)

1. čtení: Sir 3,19-21.30-31; 2. čtení: Žid 12,18-19.22-24a; Evangelium: Lk 14,1.7-14
Žalm: odp. Bože, ve své dobrotě ses postaral o chudáka.
Ref. Ty dobrý Bože biednego ochraniasz.

23. neděle v mezidobí (9.9.)

1. čtení: Mdr 9,13-18; 2. čtení: Flm 9b-10.12-17; Evangelium: Lk 14,25-33
Žalm: odp. Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení.
Ref. Panie, Ty zawsze byleś nam ucieczką.

Slavnost Panny Marie Bolestné (16.9.)

1. čtení: Žid 5,7-9; Evangelium: J 19,25-27 nebo Lk 2,33-35
Žalm: odp. Zachraň mě svou slitovností, Hospodine!
Ref. Wybaw mnie, Panie, w miłosierdziu swoim.

25. neděle v mezidobí (23.9.)

1. čtení: Am 8,4-7; 2. čtení: 1 Tim 2,1-8; Evangelium: Lk 16,1-13
Žalm: odp. Chvalte Hospodina, který povyšuje chudého.
Ref. Pana pochwalcie, On dźwiga biednego.

Slavnost Výročí posvěcení farního kostela (30.9.)

1. čtení: Iz 56,1.6-7; 2. čtení: Ef 2,19-22; Evangelium: Lk 19,1-10
Žalm: odp. Do domu Hospodinova s radostí půjdeme.
Ref. Idźmy z radością na spotkanie Pana.

27. neděle v mezidobí (7.10.)

1. čtení: Hab 1,2-3; 2,2-4; 2. čtení: 2 Tim 1,6-8.13-14; Evangelium: Lk 17,5-10
Žalm: odp. Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezaťvrzujte svá srdce!
Ref. Słyszac głos Pana, serc nie zatwardzajcie.

Příští číslo MOSTu vyjde 7. října 2007. Příspěvky můžete zasílat do 26.9.2007.

Výuka náboženství

Výuka náboženství začne na našich školách od pondělka 17. září (po pouti). Připomínám všem rodičům povinnost, ke které se zavázali před Bohem slibem při křtu svých dětí. V neděli o pouti 16. září 2007 budou v kostele na bočních oltářích rozvrhy vyučování náboženství.

P. František

Pořad bohoslužeb v září

- Neděle 2.9.2007 - 22. neděle v mezidobí; 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
- Pátek 7.9.2007 - první pátek v měsíci.
- Sobota 8.9.2007 - svátek Narození Panny Marie.
- Neděle 9.9.2007 - 23. neděle v mezidobí; 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky.
- Pátek 14.9.2007 - svátek Povýšení svatého kříže.
- Sobota 15.9.2007 - Slavnost Panny Marie Bolestné.
- Neděle 16.9.2007 - poutní slavnost Panny Marie Bolestné v naší farnosti; 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
- Pátek 21.9.2007 - svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty.
- Neděle 23.9.2007 - 25. neděle v mezidobí; 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky.
- Pátek 28.9.2007 - Slavnost sv. Václava, mučedníka, hlavního patrona českého národa.
- Sobota 29.9.2007 - svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů.
- Neděle 30.9.2007 - Slavnost Výročí posvěcení třínečekého farního kostela; 6.30 a 10.00 polsky, 7.50 a 17.00 česky.
- Pátek 5.10.2007 - první pátek v měsíci.
- Neděle 7.10.2007 - 27. neděle v mezidobí; 6.30 a 10.00 česky, 7.50 a 17.00 polsky.
- Každou neděli půl hodiny před večerní mší svatou je adorace Nejsvětější Svátosti Oltářní a svátostné požehnání. Poslední

neděle v měsíci - Mariánské večeřadlo.

- V průběhu týdne mše svaté začínají v 6.35 a 17.00 hodin. V pondělí, středu, pátek - ranní česky, večerní polsky. V úterý, čtvrtek, sobotu - ranní polsky, večerní česky.
- Každý čtvrtek od 16.00 a první pátek po ranní mši svaté je výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní.
- Každý pátek po ranní i večerní mši svaté je výstav Nejsvětější Svátosti Oltářní s modlitbou Korunky k Božímú Milosrdenství. První pátek v měsíci - litanie a zasvěcení Božskému Srdci Ježíšovu. Každý poslední pátek v měsíci v průběhu celého školního roku se modlíme za děti, mládež, žáky, studenty, katechety, učitele a vychovatele při večerní adoraci Nejsvětější Svátosti Oltářní od 16.00 hodin (mimo dobu postní).
- Mše svatá v Domově důchodců na Sosně je každý pátek v 15.30. Půl hodiny před začátkem mše svaté je možno přistoupit ke svátosti smíření. Mše svatá v Nemocnici Sosna je sloužena každou sobotu v 15.30. Před mší sv. příležitost ke svátosti smíření.

Redakce neručí za jazykový sled jednotlivých mší sv. Sledujte vývěsku v kostele!

Úmysly apoštolátu modlitby – září 2007

Denní modlitba Apoštolátu Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch Svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou Církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý Otec a naši biskupové pro tento měsíc:

1. Všeobecný úmysl: Aby ekumenické setkání v Sibiu v Rumunsku účinně přispělo k jednotě křesťanů.
2. Misijní úmysl: Aby misionáři dokázali přemáhat obtíže denního života radostí z přítomnosti Ježíše Krista ve svých srdcích.
3. Národní úmysl: Aby učitelé a vychovatelé předávali nejen vědomosti, ale i mravní a duchovní hodnoty.

Program spotkań

Sobota 8.9.2007 - V Piesza pielgrzymka z Czeskiego Cieszyna do Frydku-Místku - Bazylika Mniejsza Matki Boskiej Frydeckiej. O godz. 6:00 Msza święta w kościele NSPJ w Czeskim Cieszynie. Potem wyjście na trasę pielgrzymki. O godz. 16:00 Msza święta w Bazylice Matki Boskiej Frydeckiej.

Kto chce przywitać pielgrzymkę w Frydku, zgłosi się w zakrystii do wtorku 4.9.2007. Odjazd z dworca autobusowego o godz. 14:20 (w zależności od ilości zgłoszeń specjalny autobus lub normalna linia autobusowa).

Sobota 22.9.2007 - Spotkanie Sympatyków Radio Maryja o godz. 14:30 w salce parafialnej.

Poniedziałek 24.9.2007 - Spotkanie z Pismem Świętym i Katechizmem o godz. 15:00 w salce parafialnej.

Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian na spotkania.

most

Vydává Římskokatolický farní úřad v Třinci pro svou vlastní potřebu. Redakci tvoří: Stanislav Janczyk, Hana a Evžen Workovi, Iveta a Marian Kozokovi • e-mail: most@seznam.cz • Internetová adresa: <http://sweb.cz/most> • Vychází na počátku měsíce. Registrační značka MK ČR E 14453. K dostání v prostorách farního kostela. Grafická úprava a tisk: T-PRINT, s.r.o., Třinec